

ВІЄ ВІТЕР, ВІЄ БУЙНИЙ

Із збірника «Козацькі пісні». К., «Музична Україна», 1991

Помірно
♩ = 96

Ві - є ві - тер, ві - є буй - ний, ду - би на - ги - на - є,
си - дить ко - зак на мо - ги - лі та й віт - ра пи - та - є.

Віє вітер, віє буйний,
Дуби нагинає,
Сидить козак на могилі
Та й вітра питає.
Сидить козак на могилі
Та й вітра питає:

Скажи, вітре, скажи, буйний,
Де козацька доля?
Де фортуна, де надія,
Де слава і воля?
Де фортуна, де надія,
Де слава і воля?

Йому вітер відповідає:
Знаю, каже, знаю,
Твоя доля козацька
В далекому краю.
Твоя доля козацька
В далекому краю.

